

РЕШЕНИЕ

№ 20654

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря РОЗАЛИЯ ИВ. ЗАФИРОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20221110142285 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от „Аутотехника“ ЕООД срещу ЗД „Бул Инс“ АД, с която са предявени осъдителни искове с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 1791,89 лева, представляваща застрахователно обезщетение за щетите по л.а. „Мерцедес“, модел „А 160“, с рег. № СВ 0988 РК, причинени вследствие реализирано на 07.12.2019 г. ПТП, ведно със законната лихва, считано от 03.08.2022 г. до окончателно изплащане на сумата и сумата от 482,85 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 08.12.2019 г. до 02.08.2022 г.

Ищецът твърди, че на 07.12.2019 г., л.а. „Мерцедес“, модел „А160“, с рег. № СВ 0988РК, управляван от Христо Ангелов, около 19:40 ч., на бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“, готвейки се да спре на пешеходна пътека, е ударен от л.а. „Ауди“, модел „А4“, рег. № СВ 1 192 ТВ, управляван от водача Изор Арабаджи, като вследствие на удара са нанесени щети по задната част на л.а. „Мерцедес“, модел „А160“, с рег. № СВ 0988РК: пукната задна броня и надран заден капак. Сочи, че за настъпилия инцидент е съставен двустранен констативен протокол от 07.12.2019 г., в който била описана обстановката на настъпилото ПТП, като водачът на л.а. „Ауди“, модел „А4“, рег. № СВ 1192 ТВ, е признал и вината си. Твърди, че към момента на ПТП, виновният водач е имал валидно сключена застраховка гражданска отговорност при ответното дружество, с оглед на което, до него било подадено уведомление и образувана щета № 1910040919/10.12.2019 г. Поддържа, че заплатените разходи за възстановяване на процесния лек автомобил (вложени части и извършен ремонт) са в общ размер на 1791,89 лева с ДДС, за която сума била издадена фактура за ремонт №

3010000213/28.02.2020 г. Разходните документи били представени при ответното дружество, но въпреки това не било определено застрахователно обезщетение и съответно заплатено такова. Претендира и обезщетение за забава от 08.12.2019 г. до дата на подаване на исковата молба в размер на 482,85 лева. При тези твърдения моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове по размер. Признава, че за л.а. „Ауди“, модел „А4“, рег. № СВ 1192 ТВ е била сключена застраховка „Гражданска отговорност“. Оспорва да са настъпили щети в заден капак на л.а. „Мерцедес“, модел „А160“, с рег. № СВ 0988РК, вследствие на ПТП. Счита, че са надписани ремонтно-възстановителни дейности, които не са били необходими, както и дейности и части, които не са били увредени вследствие на ПТП. Излага, че са завишени сумите, необходими за доставка, монтаж и въвеждане в експлоатация на автомобила. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

За да бъдат основателни предявените искове, ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че е собственик на увредения автомобил, настъпилото ПТП и неговия механизъм, вината за произшествието на водача на застрахования при ответника автомобил, настъпването на имуществените вреди, причинно-следствената връзка между произшествието и вредите, стойността на обезщетението, наличието на валидна към датата на ПТП застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника по отношение на автомобила, управляван от виновния водач, извънсъдебното предявяване на претенцията, както и изпадането на ответника в забава.

Страните по делото не спорят и с обявления за окончателен доклад по делото съдът е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК следните обстоятелства: че л.а. „Мерцедес“, модел „А160“, с рег. № СВ 0988РК е собственост на ищеца; че между водача на л.а. „Ауди“, модел „А4“, рег. № СВ 1192 ТВ и ответника е съществувало валидно към датата на ПТП застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“; че на 07.12.2019 г. е настъпило ПТП между двата автомобила, виновен за което е бил водачът на застрахованото при ответника МПС.

Спорът между страните се концентрира изцяло върху размера на дължимото обезщетение за причинените от процесното ПТП вреди. По този въпрос от събраните по делото доказателства се установява следното.

Въз основа на подаденото от ищцовото дружество уведомление, при ответника е образувана щета № 1910040919, по която е извършен оглед на увреденото МПС със съставен снимков материал, опис на щетите и опис-заключение. Съгласно представената по щетата фактура № 3010000213 от 28.02.2020г., калкулация и вътрешна фактура от 25.02.2020г. щетите по процесното МПС са отстранени от автосервиз на „ФБ Моторс“ ООД, за което на

ищцовото дружество са издадени цитираните фактури за сумата от 414 лева за ремонт на автомобила, сумата от 374,88 лева за бояджийски услуги и консумативи и за сумата от 1003,01 лева за нови части, или общо 1791,89 лева, в какъвто размер е предявената от ищеца към ответника извънсъдебна застрахователна претенция.

Съгласно приетото по делото експертно заключение по САТЕ, което съдът кредитира в съвкупност с писмените доказателства по делото като пълно, ясно и компетентно изготвено, механизмът на ПТП е следният: на 07.12.2019г. около 19.40ч. в гр. София, л.а. „Ауди А4“, с рег. № СВ1192ТВ се движи по бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“, където водачът реализира ПТП със спрелия пред него на пешеходна пътека л.а. „Мерцедес А160“, с рег. № СВ0988РК. Според експертното заключение всички увреждания на лек автомобил „Мерцедес А160“, с рег. № СВ0988РК, отразени в представената от ищеца калкулация, както и отразените в протокола за ПТП видими увреждания, се намират в пряка причинно-слествена връзка с така описания механизъм на процесното събитие. Стойността необходима за възстановяване на посочения автомобил, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП (07.12.2019г.) е 1969,99 лева. При изчисляване на стойността вещото лице е взело предвид обстоятелството, че към датата на ПТП процесното МПС е било на 5 дни считано от датата на първоначалната му регистрация. Вещото лице е посочило, че при съпоставка между стойността на вложените части по представената от ищеца фактура с пазарните цени, платената от ищеца цена на частите е по-ниска дори от тази, която би се получила при прилагане само на цени на алтернативни части.

На следващо място размерът на обезщетението следва да бъде определен именно на база средни пазарни цени към датата на процесното ПТП, а не въз основа на приложения № 1-6 на Наредба № 24 от 08.03.2006 г. за задължителното застраховане по чл. 249, т. 1 и т. 2 КЗ (отм.) и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС, издадена от КФН. Изрично в Методиката /чл. 4/ е предвидено, че тя се прилага само като минимална долна граница при липса на други доказателства за стойността на вредите. При предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие съгласно чл. 386, ал. 2 КЗ (идентичен с чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.)), като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката. Определеното застрахователно обезщетение въз основа на заключение на вещо лице може да надвишава минималната долна граница по чл. 4 на Приложение № 1, когато не са представени фактури за извършен ремонт на МПС в сервиз, а размерът на обезщетението е бил определен от застрахователя в съответствие с Наредба № 24/8.03.2006 г. Това е валидно както за обезщетение по предявен пряк иск на увреденото лице, така и при регресен иск по чл. 411 от КЗ (респ. чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.)). В този смисъл е и съдебната практика, изразена в Решение № 52 от 8.07.2010 г. на ВКС по т. д. № 652/2009 г., I т. о., ТК, Решение № 109 от 14.11.2011 г. на ВКС по т. д. № 870/2010 г., I т. о., ТК, Решение № 209 от 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 г., II т. о., ТК, Решение № 165 от 24.10.2013 г. на ВКС по т. д. № 469/2012 г. по описа на ВКС, II т. о., ТК.

При това положение, след като стойността на обезщетението по средни пазарни цени към датата на ПТП от 1969,99 лева надхвърля размера на застрахователната претенция в нейния пълен размер от 1791,89 лева и като се вземе предвид липсата на твърдения и доказателства за извършени от ответника плащания по застрахователната преписка, следва изводът, че исковата претенция а заплащане на сумата от 1791,89 лева е изцяло основателна и следва да бъде уважена.

Относно претенцията за мораторна лихва съдът намира следното. Както е уточнено в съдебната практика /в този смисъл Решение № 50001 от 3.02.2023 г. на ВКС по т. д. № 2530/2021 г., I т. о., ТК и Решение № 167 от 30.01.2020 г. на ВКС по т. д. № 2273/2018 г., II т. о., ТК и Решение № 128 от 4.02.2020 г. на ВКС по т. д. № 2466/2018 г., I т. о., ТК/ застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ отговаря за лихвите за забава както следва – за забавата на делинквента застрахователят отговаря съгласно правилото на чл. 429, ал. 3 КЗ – от датата на уведомяването на застрахователя от увреденото лице, но само ако сборът на лихвата и обезщетението не надхвърля застрахователната сума; а за собствената си забава за плащане на обезщетение, застрахователят отговаря съгласно правилото на 497, ал. 1 КЗ без ограничение на размера. В случая, доколкото сборът от размера на претендираното застрахователно обезщетение и претендираната лихва не надхвърля минималния размер на застрахователната сума, установен в чл. 492, т. 2 КЗ, ответникът дължи лихва за забава от датата на уведомяването за застрахователното събитие съгласно чл. 429, ал. 3 КЗ. Видно от приетата по делото застрахователна преписка, най-ранната дата на уведомяване на ответника за процесното ПТП е 10.12.2019г., на която е заведено уведомлението за щета.

Следователно ответникът дължи законна лихва считано от 10.12.2019г., а не от 08.12.2019г., както е предявена исковата претенция. Изчислена по реда на чл. 162 ГПК чрез електронен лихвен калкулатор, мораторната лихва върху главницата от 1791,89 лева за периода от 10.12.2019г. до 02.08.2022г. е в размер на 481,36 лева. До този размер и за този период искът следва да бъде уважен, а за разликата до пълния претендиран размер на 482,85 лева и за периода от 08.12.2019г. до 09.12.2019г. включително, искът следва да бъде отхвърлен.

Предвид изхода от спора, право на разноски имат и двете страни. Ищецът е сторил разноски за държавна такса в размер на 50 лева, за депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 200 лева и за адвокатско възнаграждение в размер на 468 лева с ДДС, платени изцяло по банков път, или общо 718 лева. С оглед уважената част от исковете, на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на 717,53 лева. Ответникът е сторил разноски за депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 100 лева и за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева или общо 200 лева. С оглед отхвърлената част от исковете следва да му бъдат присъдени разноски в размер на 0,13 лева.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, с ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. С, бул. „Д Б“ № , да заплати на „Аутотехника“ ЕООД, с ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. С, бул. „Н В“ № , ет. , на основание чл. 432, ал. 1 КЗ, сумата от **1791,89 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за щетите по л.а. „Мерцедес“, модел „А 160“, с рег. № СВ 0988 РК, причинени вследствие реализирано на 07.12.2019 г. ПТП, ведно със законната лихва, считано от 03.08.2022 г. до окончателно изплащане на вземането, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД и сумата от **481,36 лева**, представляваща мораторна лихва за периода от 10.12.2019г. до 02.08.2022г., като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за мораторна лихва за разликата над 481,36 лева до пълния предявен размер от 482,85 лева и за периода от 08.12.2019г. до 09.12.2019г. включително.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на „Аутотехника“ ЕООД на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **717,53 лева**, представляваща сторените по делото разноси.

ОСЪЖДА „Аутотехника“ ЕООД да заплати на ЗД „Бул Инс“ АД на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **0,13 лева**, представляваща сторените по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____